

[Bakholt]

skal bruge, og ikke starte på det andet, for det løser i sig selv ikke nogen problemer. Det er det, jeg gerne vil have pointeret.

Og så har jeg lyst til at sige til arbejdsministeren, der betragter mig som negativ – ja, nu er jeg jo lidt hårdhudet, og jeg tager mig ikke så meget af, hvad arbejdsministeren siger – at det, vi prøver på at give udtryk for, netop er det, som arbejdsministeren siger var den første forudsætning for at fremsætte dette, det, han gerne ville opnå, nemlig et helhedssyn på arbejdsmarkedsuddannelsespolitikken.

Men det, arbejdsministeren tager fat på her, er kun en del af det, det må arbejdsministeren erkende. Det er en meget lille del af det. Der foregår jo mange ting på det arbejdsmarkedspolitiske område og ikke mindst på det uddannelsespolitiske område, som ligger langt uden for det lovforslags rammer, vi nu arbejder med.

Der er tale om en opsplitning af tingene specielt på uddannelsessiden, som vi kan komme til at cementere, hvis vi vedtager dette lovforslag uden at få ordentlig styr på det.

Og så vil jeg sige om al den meget pæne snak om regionalisering, at jeg ikke kan se, at der bliver mere regionalisering, hvis dette lovforslag gennemføres. Jeg kan heller ikke se, at det regionale arbejdsmarkedsråd får nogen som helst kompetence, der ligger ud over den, det nuværende arbejdsmarkedsnævn har. Det er et rådgivende organ, ikke meget andet.

Der er igen her en lang række problemer, spørgsmål om kompetencefordeling på det centrale niveau og det regionale niveau, som heller ikke er løst med forslaget.

Men én gang til: Lad os starte med at få en mere aktiv arbejdsmarkedspolitik. Lad os starte med at få gennemført nogle reformer på voksenuddannelsesområdet. Og når det er fastlagt, så kan vi prøve at se, hvad det er for et styringsinstrument, vi så skal bruge. Det er ikke at være negativ. Det er at være konstruktiv, hr. arbejdsminister.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Vi er selvfølgelig tilfredse med, at arbejdsministeren går på talerstolen og siger noget pænt om de forskellige kritikpunkter og spørgsmålstegn, man har sat ved dette forslag. Det er jo al ære og respekt værd.

Jeg var også forholdsvis positiv, og når jeg siger forholdsvis, så er det, fordi jeg mener det.

Godt nok er jeg jyde, men jeg er ikke nordjyde, så man kan ikke helt regne med, at vi mener det samme. Underdrivelserne betyder mere på nordjysk, end de gør på østjysk. Det er mere for, at træerne ikke skal vokse ind i himlen, at jeg føler, det er nødvendigt at sige dette.

Jeg er enig med hr. Bakholt i, at hvis vi ikke får klarere regler om kompetencen – hvor den skal ligge, og hvad den skal omhandle – end det, der ligger i forslaget, så er det svært at sige andet end, at så kan vi lige så godt lade det være, som det er i dag.

Men jeg synes alligevel, at jeg læser intentionerne i forslaget således, at der menes noget andet med det. Jeg har valgt at opfatte det positivt, fordi der har været et pres udefra for at få mere kompetence lagt ud, så man fik bedre muligheder for at opbygge nogle ting. Det har ikke mindst været begrundet i, at man også fik UTB-forliget at sidde og pusle med ude i arbejdsmarkedsnævnene.

Det giver nogle problemer, hvor jeg da ikke vil undlade at tage et enkelt op, nemlig at hvis man generelt afsætter for få penge og lægger kompetencen til fordeling af pengene ud regionalt, så kan man få slagsmålet regionalt i stedet for at lade det stå, og bebrejde dem, det vitterlig skulle bebrejdes, nemlig dem, der har sat for få midler af til det.

Det er sådan nogle diskussioner, jeg synes vi er nødt til at tage i den her forbindelse, for der er sat for få midler af bl.a. til UTB-ordningen. Jeg ved, at man i Ålborg står med 2.500 mennesker, som skal have et uddannelsesstilbud, og der er ikke flere penge, de har opbrugt deres pulje. De har 500, der skyder over fra sidste år til i år. Jeg er ikke helt klar over, om de skal lægges oven i de 2.500, eller om de er med, men det er også ligegyldigt. Problemet er stort nok i forvejen.

Jeg vil godt pointere én gang til, at det ikke kan nytte noget, hvis man lægger det ud med henblik på, at slagsmålene skal foregå et andet sted, for det er herinde, slagsmålet om midlerne skal foregå. Fordelingen af midlerne skal vel også ske herinde. Og kriterierne for, hvordan puljerne skal fordeles, må også fastlægges herinde. Men så synes jeg selvfølgelig, at det er op til de lokale behov, hvad man sætter i gang.

Det må ikke være sådan, at man får afsat alt for få midler, og så står man pludselig med 2.500 mennesker, som man ikke aner hvad man